

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

## Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. A haldandók az előfizetési díjak nyitlterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

## MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.  
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A »Muzaközi tisztai önszegélyző szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

## Előfizetési árak:

Égész évre . . . . 4 frt  
Fél évre . . . . 2 frt  
Negyed évre . . . . 1 frt  
Egyes szám 10 kr.

## Hirdetések még elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bácsab: Schalek H., Dukos M., Oppolik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyitlter petisora 10 kr.

## Jókai Mór.

A francia esprit-nek köszönhetjük ezt a szellemes axiomát: »Mondd meg, hogy mit eszel, és én megmondom, hogy ki vagy!« Ennek a szellemes mondásnak analógiája képpen mi is azt írhatjuk czikünk fölé mottónak: »Mondd meg, hogy ünnepelsz, és én megmondom, hogy mennyit érsz.«

Ebben az országban talán sohasem kínálkozott olyan fényes alkalom bebizonyítani, hogy a nemzet miképpen ünnepelheti nagyságát, miképpen örvendhet azon, hogy az ország géniusza egyik fenkölt gyermekében számára is mennyi dicsőséget szerzett, mint most, a mikor arról van szó, hogy mindannyiunk fényességét, irodalmunk egyik legkimagaslóbb alakját: Jókai Mórt jubiláljuk.

Első alkalom ez arra, hogy a nemzet b bizonyítsa, egy élő költőjével szemben az elismerés és hódolat lelkében gyökeredző tudatát, és ez egyszer ne akkor nyujtsa a babért, a mikor az, a kinek fejére akarja tűzni, már nem sűtkérezhet a nemzeti elismerés meleg, éllettő fényében, hanem a mikor még maga is a régi törhetetlen erőben, az ifjúság minden varázsával épp úgy, mint ötven évvel ezelőtől újból és újból leróvhatja köszönetét a háláért.

Az a lángész, a kit ünnepelünk, a kinek hálónkat lerójuk, a kinek hódolatunkat bemutatjuk, a kinek hosszúéletet könyörgünk az Istentől: Jókai Mór még köztünk él, még részese a mi örömeinknek és nekünk megadott, hogy mint hálás kortársai elébe álljunk, a mikor szakadatlan írói munkálkodásának ötven éves jubileumát megünnepli, mondván: Nagy kincscsel ajándékoztál meg bennünket és mi nem vagyunk érte háládatosak. Egy egész könyvtárt írtál a számunkra, nevedet tiszteli és nagybecsűli az egész világ és a glória, a mely a homlokodon ékeskedik, mi ránk is juttat néhány sugarat és a te diadalod a mi diadalunkat jelenti.

Nos hát mutassuk meg, hogy a mikor egy igazán nagy költőnek jubileumát históriai nevezetességű ünnepé akarjuk tenni, akkor nem elégszünk meg azzal a külső fényvel, azzal a tartalmatlan lelkesedéssel, a mely eddigi jubileumainkat és eddigi ünnepinket karakterizálja. — Mutassuk meg, hogy ez egyszer immár örömlünk, elismerésünket, tiszteletünket és hálónkat cselekedetekkel is kifejezzük és nem csak szavakkal.

Itt az alkalom, és Magyarország, a melyet a külföld még mindig szeret a kelethez számítani, szakíthat régi tradícióival és örömeinek az erköcsi alapot meg tudja adni.

Arról van szó, hogy mi Jókai Mórnak jubileuma napján a nemzet honoráriuma képpen százezer forintot nyujtsunk át. — Gondoljuk csak meg, hogy mi ez az összeg és mi volna ennek a százszorosa is ahhoz az ajándékhoz képest, a mit mi kaptunk Jókai Móról? Megfizetheti-e egy nemzet nagy férfianak csak megközelíthetőleg is, a melylyel ő lett gazdagabb. Azok a boldog órák, a melyek bearanyozták ifjúságunkat, a mikor Jókai Mór egy egy könyvének olvasásába mélyedtünk el, az a sok szellemi kincs a melyet az ő költészetének forrásából vittünk magunkkal az életbe és mindazok az édes reminiscenciák, a melyek lelkünkbe a Jókai névvel vannak össze-forrva, megválthatók-e arannyal, megjutalmazhatók-e pénzzel és meghálálhatók-e szóval?

Tiszteletre méltó önzés az, hogy Jókai Mórt, a ki öt évtizedeken keresztül nekünk dolgozott és a mi gyönyörűségünkre fáradozva öszült meg, még évek hosszú során át a miénknek akarjuk tudni. Gondtalan aggkört óhajunk szerezni annak, a kinek pozíse még mindig kiapadhatatlan, szelleme még mindig alkot, hogy menten anyagi gondoktól, az élet lehangoló prózjától, ezentul is megnyilatkozzék számunkra az ő géniusza.

Százezer forintot adunk mi neki és mi megkapjuk érte az ő összes műveit: egész

## A „Muraköz“ tárczája

## A MUŠALA.

(Bolgár utamból.)

Amidőn mult évi június 17-én Bulgáriába utazásom alkalmából Banján a vasut ablakából kinéztem s láttam a hóval fedett, 310 méternél magasabb, Mušala hegyvidéket: egyetlen egy kivánságom volt, utam első felét befejezve, Bulgária ezen legimpozansabb hegyóriását mielőbb sikerrel megmászhattam s valóban sok viszontagság után, jul. 25-én este máris Samakovon voltam, honnan e egyszerű havas legkönnyebben megmászható.

Azonnal fogadtam embert, lovat azon reményben, hogy némi eleséget (tejet, turót) a havason is beszerezhetek, — a mit vezetőm is megerősített, — másnap reggel, alig 3 napra való élelmiszerrrel utnak indultam.

Vezetőm barátságos arczu, öreges ember volt. Korán reggel állított be hozsám, azt tanácsoltván, menjünk a „strázeag“ (örásem) talágn. Négy kerekű, csupán fából összetakolt kocsi ez, melynek kerekai egyenetlenül leköpán, nem köralakusak, hanem négyzetleletek. Nem nagy örömmel hajlottam ajánlatára; de legyen meg a kivánságom gondlám magamban, s felültem az emberei kéz e gyarló alkotására.

Alig hagytuk el a szép, lapos medenczét, melyben Samakov ódon épületeivel elterül, a leg-

első emelkedésnél megáll lovonk s akárhogy is bizattat Szlavim, szóval, ütlegekkel nem mozdult z sehogyan sem. Én nem vagyok barátja az ilyen bánásnódaak; leszálltam a taligáról s rábírtam szép szóval vezetőmet arra, hogy a taligát az uton hagyva (Bulgáriában senki sem bántja a másé) podgyaszomat rakja fel a lóra s folytassuk gyalogszerrel utunkat. Jó öregem kérelmére magam is felültem a podgyász tetejébe s ha a ló is úgy akarja, vigan haladunk most már a közel fényes felé; — csakhogy nem volt vízmosás, nem volt árok, melybe bele nem tévedtem volna! Szegény lovam vak volt! Igazi Rozinante, most vettem csak jobban szemügyre a nemes állatot, s noha tekintetbe vettem, hogy a botanikus sokszor ilyen tévelygési alkalmával gyűjti legbecsebb leleteit, tehát én is vizajzóve, hatán vakai zebémnek köszönöm sikereimet: mégis csak aggódni kezdtem havasi kirándulásom eredménye fölött.

Rövid időn a havas aljához érkeztünk, hol a gyönyörű fényes kezdetén egy kis fehér ház a csendörtányát messziről jelöli. Az örásem távolról felém közeledett s szóra nyitotta ajkait, én levettem oldalomról a kulacsot s megkínáltam kevés konyakkal... Kezet szoritottunk s odább álltam anélkül, hogy még csak meg is kérdezte volna hova megyek, mit keresek. Ezután a legszébb fényvesben folytattam utamat, melyet utazó elképzélhet, festő lefeshet; sokszor leszálltam a lórlól, megmértem a legkiválóbb fák törzseit s a megmért legvastagabb törzset 486 cm. kerületűnek találtam. Sűrű fényvesben haladva megkerültük a Cadir-Topo keleti lejtőjét s déuán már a Maricza völgyében haladtam fölfelé. Nagyszerű völgy! Emlékezetet a Kis-Krivánhegycsoport völgyeire, de geologiai alakulásának minden részében

nagyobb, fősége-ebb. A hatalmas fényves, a rohanó folyó, a hegy gerinczén kiemelkedő kopár sziklák változatos formái s a völgy felső részén emelkedő csúcok hőmezől megragadják az ember lelkét egész valójában. Utunk nemsokára a víz mellett vitt, melynek minden csepje a hosszú uton szikláról sziklára esve, százaszorosán ismétlődve szét permetezik. Hol nagyobb a patak esése, ott az élelmes bolgár fűrészmalmot állított.

Este 7 óra tájban a legelső fűrészház értünk, melynek közvetlen közelében elterülő högördök, a roppant magasságot jelzék. A fűrészt két munkása szivesen fogadott, és minthogy az ő kunyhójuk legközelebb fekszik a Mušala tetejéhez, csakhamar beszállítottam magamat az ő lakásukba. Tűzot raktunk a „koljiba“ közepén s kedélyesen megvacsoráltunk. Hogy is ne örültem volna! Holnap — úgy gondolám — a Mušala tetején lesztek. De örömmön csakhamar búra változott. Szlávi bevallotta, hogy nem tudja a havasra vezető utat, szállásom gazdái pedig tudtomul adták, hogy eleséget itt nem kaphatok, mert az itt legelő kecskéket nem fejik. Szépen vagyok! gondoltam. S csak egy munkás, ki csekély jutalomért ajánlkozott, hogy fölvezet a Mušalára, hozta elintere újból phlegmámat. Fölfogadtam és reggel elindultunk a csúc felé.

A ló csakhamar kidőlt, lábait összekötve a patak mellett hagytuk, s kevés eleséggel megpipirkészléttel folytattuk utunkat. Sűrű köd takarta az egész környéket, mely csak déltájban öszlott szét egy-egy pillanatra. Tárképemnek semmi hasznát sem vettem s két óra körül is még egyhangú, lelegeit területen jártunk, hol a Dianthus mirosó'epis Boiss, kis havasi szeftin, meg a Campanula orbilica Pi-on kívül mi sem volt látható.

könyvtárát az ő páratlan szépségű és minden idők szülő munkáinak. Az a nemzeti diszkordia a melyet a jubileum alkalmával sajtó alá rendeznek, fogja az irodalomtörténetben megörökíteni a nemzet örömnapiját és ugyszólván módjában van mindenkinek megváltani a maga helyét a jubileumban való részvételre, a kiadás egy-egy példányával. Módjában van mindenkinek hozzájárulni a jubiláris munka létrejöttéhez, és a tiszteletdíjhoz, melyet mint a nemzet honorariumát nyújtanak majd át a koszorú költőnek.

Szomoru volna már az is, hogy ha kételkednék e vállalkozás keresztülvételében, szomoru és lesújtó volna már az a tudat is, hogy nem találkoznék Magyarországon ezer ember, a ki e diszkordia megrendeléseivel konkrétan hozzájárul az ünnep sikeréhez. Megsérti az ennek a nemzetnek lelkesedő képességét és erkölcsi értékét, a ki csak feltételezi is, hogy ilyen alkalomkor a társadalom nem lesz áldozatkész és vajjon találkozik e olyan küldöttség, mely majdan pirulás nélkül járhatna az ünnepektől színe elé, ha a részvétel most is csak szép szavakban, hangzatos frázisokban nyilatkoznék meg?

Azért tehát újra és újra felhívjuk közönségünk figyelmét a nemzeti ügyre és elszólitjuk városunkat és társadalmunk vagyonosabb osztályát a mozgalom legerélyesebb felkarolására, mert a mulasztás és a közöny szégyent hoz minden magyar ember fejére, de különösen sújja azokat, a kik hazafias lelkesedéssel minden alkalomkor gyönyörtelen kiczirkalmazott tósztokban hangoztatják, de a mikor cselekedetre kerül a sor, nincsenek az első között, és arányában képességükhöz, vagyoni viszonyaikhoz nem sítnak. beszédeikben ígéretkepen hangzó áldozatkészégüket a kellő formában beváltani.

Ne elégedjék meg egy város sem azal, hogy jubiláris küldöttséget alakít s a diszkordia egy példányát nem rendeli meg, hanem vegye fontolóra, hogy azok a költsé-

gek, a melyekbe eselleg az ünnepi supulizió, hangverseny, illumináció kerül, sokkal nemesebb czélokra fordíthatók s e jubileum a mely komoly, jelentős, alkalmat nyújt a városoknak arra, hogy a kiadásból minél több példányt megrendelve iskoláikat, intézeteiket és kulturális czélokot szolgáló testületeket olyan munkával ajándékozzák meg, a mely páratlan a mi irodalmunkban s talán egyedül áll a világ literatúrájában is. Kettős czélt értünk el ilyen módon: jubiláljuk a költőt és szolgáljuk a kulturát.

Ime példával járnak elő az ország nagyjai a politikai élet kiválóságai és tudjatók ki volt az első magyar nő a ki minden felszólítás nélkül jött és megrendelte a jubiláris munkát. koronás védnökönje országunknak Erzsébet királyné. Gondolják meg a városok, a testületek, egyesületek, intézetek és magánosok, hogy ez egyszer nem olyan ünnepélyről van szó, a melyet egy-egy bankettel, ünnepélyes közgyűléssel arcképleleplezéssel elintézni lehetne. Mert ehhez minden ember ért, lelkesedését ilyen formákkal beváltani senkinek nagy megértetéséhez nem kerül, de meg kell ragadni az alkalmat annak a bebizonyítására, hogy a kik Jókait tisztelik, tiszteletüket és elismerésüket impozáns módon tudják nyilvánítani és méltón a költőhöz, méltón önmagunkhoz, méltón ahhoz a nagy naphoz a mely ugyszólván határhőve lesz hanyatló századunknak.

Csak ismételhjük azt a mottót a melylyel cikkünkkel bevezettük! »Mondd meg, hogy ünnepelez, és én megmondom, hogy mennyit érsz.«

## Tudnivalók a meteorologia köréből.

A m. kir. meteorologiai központi igazgatóság intézkedése folytán városunkban a meteorologiai állomás 1871. évben

— Nem vagyunk a Mušalan, mondom emberimnek; ughiszem egyiktek sem tudja az utat!

— Mindjárt ott leszünk, — biztat vezetöm.

De száz lépést sem haladtunk, a midőn egy török pásztortól megtudtuk, hogy 3 órányira tul vagyunk a határon! Törökországba egyikünknek sem volt engedélye. Összenéztünk s kissé szorult kebellet ugyan, de annál határozottabb lépésekben haladtunk éjszak felé. 4 óra tájban eltűnt az utolsó ködfoszlány is, s fölkapaszkodtam a bolgár török határon emelkedő Manža kopár, szakgatott gerinczére. Mily pompás látvány tárult fel szemem előtt! Egy mélyen kivárt, éjszak felé megnyit medencze fektűt lábaim alatt, melyet éjszaka egy 3—400 méterrel magasabb hegy zár be. Ez a Mušala! Főnséges panoráma! A fellegekbe nyúló hóval fedett kúp; a hóv alatt elterülő zöld pázsit, mely télen a kúp közepe tájára szeliden lejt, de otnagy sziklatömbökben hirtelen lehanyatlak; a medencze két végében fekvő fehér szegélyű, sötétkék tengerszem; a teknő közepén húzó legelő szép zöldje s a völgyet keleten meg nyugaton bezáró, a Mušala törzséből kiinduló havasok sorozata: oly képet alkotott, melyet leírni ugyan nem tudok, de a melyet soha életemben el nem felejték.

Az napra lemondtam a Mušala megmászásáról, de beteltem nézésével s annál nagyobb hévvel, annál határozottabb akarattal kovácsoltam másnapra szóló tervemet. Megfogadtam másnapra is a fűrés munkását s újabb napfölkelte előtt elindulva, a Maricza völgyében annak nyugatról jövő ágát követtem. Döbben abban a medenczében voltam, melyet előtte való napon a Manžuról csodáltam. Ott álltam most már a Mušala lábánál s követtem sávár tekintettel merészen emelkedő falait. Innen meg nem mászható! ma sem leszek a tetején, de a tájékozhattam most már magamat teljes biztonsággal s siettem kizsákmányolni a tengerszem környékének gazdag flóráját.

Este visszatértem a kunyhóba s a két napi kudarc után elhatároztam, hogy most már egyedül vezetéssel, az öreg Sziláival mászom meg e kiváló havast.

A kunyhó közelében kezdődik egy nyugotnak húzó gerincz, mely a Cadir-Tepe felől jövő ággal egyesülve, a Mušalára vezet; ezen megyek fel a havasra. Már csak kevés kenyerelem volt, fölsoztottam azt két napra. Volt még egy kulacs-csal konyakom, azt is magamhoz vettem; összeszavart plaidemet hátamra csatolva, száz év piarost emberemnek adtam, másik százat saját táskámba téve, vaskalapáccsal a kezemben, már most valósággal megkezdhettem várva-várt excurсионat. Főnn voltam már a gerincz kezdetén, mikor Szilávi meg a hegy oldalán szidia a sikos gyeget, meg a nedves sziklatuskókat. Megvártam az öreget, de fölérkezve, ődött le pihenni. Egy keveset hagytam, de csakhamar biztattam, mondván:

— Messze van még a csucz, lönt pihenhetsz sokáig, menjünk!

Csalogattam kulacsommal, tréfával, jött is az én emberem, de a gerinczen haladva, annak szélei csakhamar összeszorultak; sok helyt csak 3—4 dm. széles tara, on mindkét oldalon szédítő mélységbe tekintve, kellett haladunk, melyen a parladt evenit-rojtok lábunk alatt letördeltek. Szilávi leült. Ő nem megy ilyen helyen az istennek sem! Tudtam, ez komoly mondása bolgár utitársamnak s siettettem, hogy rossz vége lesz a mi barátságunknak. A bolgár embert csak szép szóval lehet rábírní valamire, megpenditettem tehát szívem valamennyi hurját, mely szépet, jót esdekel: de eredmény nélkül. Végre türelmet elvezítve így szóltam hozzá:

— Ha nem jössz, nem fizetek.

Erre megtörtült az öreg s anélkül hogy még egy szat is szólult volna, eltávozott.

Wagner János.

(Vége köv.)

Állítatott fel s az észleléseket 1878 évig Kohut János osztálymérnök vezette; 1878. év elején Kohut távozáván, intézetünk — népiskola — vette át a műszereket s az észlelések teljesítését is. Az állomás 1891. évi november hóban két műszerrel szaporodott, t. i. max és min. hőmérővel Az időjárati állomás a mult évben ápril 18 án állítatott föl.

Az időjárás oly régi, mint maga az emberiség. Foglalkoztak azzal hajdan ép úgy mint jelenleg és jövődőléseiben akkor csalatkoztak ép úgy mint most.

A görögök és rómaiak korában maguk az istenek korlátozták, sőt részben végezték az időjárás teendőit. Zeusz-Jupiter dörgött, villámlott és esőt adott; Jris a szivárványt Zephir a szellőt jelképezte stb. és a más pogánynepek mythologiájában is hasonló felfogással találkoznak, sőt még az egy Isten imádó zsidók is Jehova közvetlen intézkedésétől várták, hol mint jutalmat, hol mint csapást az esőt és égháborút. Innen lehet magyarázni, hogy az időjárás megváltozásáért egyszem a legjelzőbb lényhez fordultak, hogy egyes esetekben esőt és vihart is kértek, akár bizonyos tekintélynek a kimutatására, fenntartására akár valamilyen ellenségnek sanyargatására pusztítására.

Még újabb időben is maradt fenn e szokásnak némi nyoma, taláunk még énekkönyvekben verseket, imákat, melyeket nagy szárazságban, vagy tulságos esőzésben elénekelni, elmondani kell. A bigót és szenvedélyes olasz köznép saját házi szentjéhez fordul az esőért vagy jó időért és ha a szobrácska hajlik a kérésre, bezzeg van öröm, össze-vissza csókolja, cicomázza, de ha nem teljestül a kívánság, akkor a szegény szentet a vízbe buktatja vagy a forró napra teszi, vagy jól elpáholja: hadd szenvedjen ő is! Mindezek tán korlátolt észre, de legalább teljes jóhiszeműségre vallanak; míg régebben, ha Isten, vagy a szent nem segített, a gonosz szellemekhez is folyamodtak, sőt a boszorkánynak többek közt mesterségéhez is tartozott, hogy rossz időt csináljon, innen a német Wetterhexe, de megis lakolt aztán érte, ha kézre került.

A meteorologiai időjárás haladó körünk újabb vívmányai közé tartozik, s ennek okát a kirmi háboru egy jelentékeny mozzanata szálta. Ugyanis, midőn az egyesült hadsereg (angol, francia, olasz és török) az ötvenes évek elején Krimben vívta harcát az oroszok ellen, 1854. nov. 14-én oly borzasztó vihar állott be, hogy a hajórajt roppantul megkárosította, a francziáknak egy sorhajóját elsüllyesztette, sőt még a szárazföldi táborhelyet is majdem teljesen tönkretette.

E vihar nov. 10 és 11 én spanyol és francia földön dult, nov. 12-én a Dana fejedelemségben vonult át és nov. 13-án folyton fokozódó erővel a fekete tengerre ért. A francia hadügyminiszter, Vaibant tábornagy a híres csillagászt, Le Verriert szólította fel arra, hogy e viharok mikénti befolyását tanulmányozva — s a teljes tudós Liaistól derekasan segítve, minden részletre kiterjedő alapos munkáját egy évi szorgalmas kutatás után a francia akadémianak be is nyújtotta. E gondos vizsgálat kétségbevonhatatlanul kiderítette azt, hogy rendszer távirdai összeköttetés létezése s igénybe vétele mellett a vihar két nappal jelezhető s annak károsítása legalább is nagy mértékben kikerülhető lett volna.

E gondos vizsgálat alapos kimutatásának felderítése után több természet-vizsgáló minden törekvését odairányozta, hogy legelső sorban is a viharok más lehetővé tételék, s

bár törekvéstik nem tartozott a könnyebb dolgok közé, mivel a tudósok ép oly hévvel és szenvedéllyel támadták meg a viharjóság lehetőségét, mint tették ezt laikusok, ők azonban szembeszállva az akadályok nehézségeivel, tervökkel nem csak hogy fel nem hagyták, hanem inkább annak kivételén hatványozott erővel dolgoztak úgy, hogy rövid idő múlva ebből fírad-águkat, ha nem is fényes, de mindegyre elismerésre méltó siker koronázta, mert Angolországban a beteljesedett jóslatok százaléka 1870—1802-ig 65 százalékról 80-ra emelkedett fel.

Közl: Jenei G.

(Folytatjuk)

## Különfélelek.

— **Zens miss.** Mult vasárnap Erzsébet királyasszony Ó Felsége vasárnapján alkalmából a csáktornyai róm. kath. templomban tünepi mise tartatott, melyen Angyán Aurel h. plébános celebrált. A kóruson a képezdei zenekar kísérete mellett a tanítóösvény pékek Seylr Bdur miséjét énekeltek szép sikerrel. A kart Beör Ferencz képezdei zene tanár dirigálta. A mise végén az énekkar a nemzeti himnust énekelte.

— **A helybeli kisdóvó egyesület választmánya** folyó hó 22-én Ziegler Kálmán elnöke alatt ülést tartott, Tárgyalatott ez alkalmattal egyéb folyó ügyeken kívül Sárosi Lászlónak lemondása az alelnöki tisztségről és Gróff Gizella II. óvónőnek előléptetésétől történt leköszönése állásáról. Mindkét lemondás elfogadtatott — Elsőnek érdemeit jegyzőkönyvbe iktatták s ezt vele kivonatban tudatják; utóbbinak a felmentvény megadatik s a bizonyítvány működéséről részlete kállittatik. Kimondott ugyanakkor, hogy a II. óvónői állást a viszonyokra való tekintetből egyelőre nem töltik be, legalább ezt fogják a közgyűlésnek javasolni. Ugyancsak fogják javasolni Dekkert Józsefnek óvónőnek állásában való megerősítését. Hogy a szegényebbek részére eddigénél is nagyobb mértékben tegyék hozzáférhetőbbé az óvintézetet, lényeges határozatot hozott a választmány. — Az 1 fros és az 50 kros havi tandíjak mellett volnának e szerint ezentul 20 krajczárosak is. Továbbá az oly szülőknél, kik egyszerre egynél több gyermeket járatnának az óvóba, szintén nagymértékben könnyítenének, a mennyiben 1 frt vagy 50 kr tandíjat csak az első gyermek után fizetnének, a többiektől egyenkint 50, illetőleg 20 krt szedne a gondnokság. Hogy ki melyik tanítványzatba tartozik; az a választmány fogja megállapítani. — Ezek fölött természetesen a plenum lesz hivatva dönteni, hol azonban ellenzésre a fontos javaslatoik remélhetőleg nem igen fognak találni. — Az egyesület bevételét tandíjak címén csökkentenének ugyan ez által, de látogatottabb volna maga az intézet s főleg a szegénysorsuk volnának azok, kik ennek következtében az óvoda áldásaiban az eddigénél nagyobb mértékben részesülhetnének. — A jövő ciklus megalakítására, tagok gyűjtésére stb. szükséges előleges intézkedések megtételével az elnökség megbízott.

**Választmányi ülést** tartott a Muraközi Tanítóör e hó 25-én, melyen elhatározlatott, 1) hogy a tavaszi közgyűlés május hóban Csáktornyan megtartatik, 2) az orsz. iroda és a tanítók házára 5—5 frotot szavaz meg, a »Zalavármegye« című lap mint a járáskör

hivatalos lapja megrendeltilik, 4) mivel a megyei közgyűlés Csáktornyan tartatik, felkéri a választmány a központot, hogy annak idejét aug. hó utolsó helére tegye, 5) a közgyűlést fogadó és elszállásoló bizottság tagjait a márcz hóban tartandó választmányi ülésen választja meg

— **Haldózás.** A kereskedő ifjak önépítő egylete Nagy-Kanizsán fájdalmas megilletődéssel jelenti tiszteletbeli tagjának, Lengyel Ignácznak f. hó 19-én történt gyászos elhunytát. A megboldogult — egyetünk egyik megalapítója — egy évtizeden át volt elnöke s bölcs vezetője egyetünknek, melynek fennállása, emelkedése és gyarapodása iránt hervadtalan érdemei vannak. Lelke egybeforrt a miénkkel, gazdag tapasztalatait mindenkor magasztos ügyünk szolgálatába helyezte, a legönzettelenebb munkása volt hazafias és culturalisis czéljainknak! Legyen érte áldott emléke zete, mely mindvégig élni fog ezen egy-áulterben, élni addig, míg a közügyek lelkes és önzetlen harcosai iránti becsülés és kegyelet megszűnni nem fog. Áldás és béke hamvaira! Nagy-Kanizsán, 1893. november hó

— **A közigazgatási bizottság** június havi ülésén elhatározatott, hogy a közegészségi naplók a községaknaknál folyton hozzá férhető helyen legyenek s a községeken való megjelenési napja a körorvosoknak a járásvorossal egyetértőleg megállapítandó és erről a községnek előre értesítendő. A főorvos írásbeli jelentése szerint a községekkel a körorvosok ezen látogatási napja több helyen nem közöltetik, más rész pedig egyesek e napokat önkényűleg változtatják s így a körorvosok ezen látogatásával contempált czei el nem érhető, miért is a főorvos indítványára a közigazgatási bizottság e hó 14-én ülésén szigoruan elrendelte, hogy ezen megjelenési határnap és napidőszak minden egyes községére nézve egy évre lőre megállapítások s ez a naplók minden lapján az erre kijelölt rovatra szintén feljegyzessék s az állandó határnapról a lakosság értesítessék; ez időt a körorvos tartozik betartani, egyuttal a bíró vagy helyettese is tartozik a kitűzött időben otthon lenni.

— **A letenyei Mura hid feletti Muraszakasz szabályozási munkálatainak** f. évi november 20-án megtartandó felülvizsgálatához a közigazgatási bizottság részéről dr. Vizlendvay József küldetett ki.

— **Tanügy.** A megyei közigazgatási bizottság ülésén kir. tanfelügyelő jelentése szerint Kotor község r. k. iskolájának új iskolaháza e hó 12-én felszenteltetett. Ugyancsak az előjárás az állandó menedékházi dajka állására pályázatot kiírt. — A »DÉK« által Perlakon felállított kisdóvoda megnyitott. — A z.egerszegi kereskedő ifjak esti tanfolyama megnyitott. — A zsidó isk. hitközség új iskolát nyitott. — A miniszter ez időszakban megengedte, hogy Zala-Egerszeg hat havi és hatheti dajka tanfolyamok szerveztesenek. — Perlakon iparos tanoncziskola létesült. — A Vakonyán tervezett új iskolaépület elkészült. — Csabrendek képviselőtestülete az állami iskolának és óvodának befogadására tervezett épület elhelyezésének telkét megjelölve, a műszaki kivitel érdemében a miniszterhez jelentést tett. — Két ízben volt Nagy-Kanizsán a hat hónapi dajkatanfolyam szervezése ügyében. — A csáktornyai áll tanítóképzede pótmunkálatainak felülvizsgálata ügyében felterjesztést tett. — A miniszter ezen időszakban megszabta azon feltételeket, melyek alatt Alsó-Lendva város polgári iskolája államosittatik. — A boncódördi fára összes községeivel a boncódördi kantortanító iktelménye ügyében a kerületi esperessel és a járási főszolgabíróval a helyszínen tárgyal. — Dráva-Szent-Iván község iskolájának államosítása ügyében a főszolgabíróval a helyszínen tárgyal. — Mura-Csány község iskolázásának a tavaszkor megnyitandó menházának ügyében az összes érdekeltekkel a helyszínen meg tárgyalta. — Buzás, Zrínyi külváros és Pusztata községek számára tervezett központi áll. iskola ügyében a járási főszolgabíróval a helyszínen szemlélet tartott. — A tanítóképzede több személyi ügyében volt Csáktornyan. A közoktatásügyi minster rendelve özv. Vreszk Györgyné felévi járandósága ügyében sürgős intézkedés és jelentéstétel végett a csak-

tornyal járási főszolgabíróknak kiadatik. — Cserényes község iskolai alapvagyonára bérbeadásáról szóló jegyzőkönyv jóváhagyatott. — A muraközi és vendvidéki magyarnyelven jeleskedő tanítók és tanulók nyolcszodik megjutalmazásáról szóló részletes jelentés és elszámolás tudomásul vétetett.

— **Sarközy Sándor** jeles magyar zenekara ezután minden vasárnap a »Hattyu« vendéglőben, s minden csütörtökön a Szeiwerth-féle kávéház helyiségében zenecestetlyt rendez. Mivel a zenekedvelő közönségnek főleg ezen az uton van alkalma jeles zenekarunk fennállását biztosítani, s zenészeinket városunkban megtartani, felkérjük városunk t. közönségét, sziveskedjék zenészeinket ez uton támogatni.

— **Magyar hírek.** Zalamegye nov. 14-én tartott közgyűléséből József főherceget feliratban üdvözölte — Zala-Egerszeg 1894. évi költségvetése szerint a bevétel 69,053 frt a kiadás 99,680 frt s a hiány 30,643 frt lesz, mit 69 százalékos pótdóval fognak fedezni. — Jókai Mór jubileumát Nagy-Kanizsa városa nagy ünneppel fogja megülni; az ünnep jövedelmét az építendő állandó színház költségeire fordítják. A diszpolgári oklevelet küldöttség adja át a jubilansnak. — A keszthelyi társaskör s a városi képviselő-testület szintén ünnepi közgyűlést tart január 6-án Jókai tiszteletére. — A Magyar földhitelintézet 200 fros pályadíjat Tóth Sándor, perlaki áll. isk. tanító nyerte el a gyümölcsfa-tenyésztés terén kifejtett buzgalmával. — A sümeg-keszthelyi vasutara br. Hornig K., veszprémi püspök 15000 frot irt alá. — Zalamegye ipartanácsába Dervarics Lajos, Gombás István, Horváth Miklós és Ján Ferencz választattak meg az 1894 ik évre

— **Kályhafényezés.** Az »Industrieblättern« szerint erre a grafitnál, mely tompa fényt kölcsönöz, alkalmasabb a grafitnak szappanoldat (1—4) vagy glicerin, vagy vizüveg keveréke. Ez utóbbi volna a legajánlatosabb, mert a többi kötőanyagok a kályha használatkor kezdetben mindent esetre igen kellemetlen szagot terjesztenek.

— **Gyermekeink számára legjobbat!** A ki nem akar könnyen törő játékszereket vásárolni, a ki gyermekeivel a átkon gyönyörködni akar, azóval a ki kedvencei számára az elismert legjobbat kívánja, annak a Richter F. Ád. és társas bécsei czég szépen illusztrált árjegyzékének áttekintését ajánlhatjuk — Minden anyának figyelemmel kellene ezt az árjegyzéket átolvasni, a karácsonyi ajándék bevásárlása előtt, már azért is, mert e könyvecskét ingyen és bérmentve küldik.

## Irodalom.

— **Előzetési felhívás.** »Ifjuságom« című verskötetemre, mely 10—12 nyomtatott ivre (160—190 lapra) fog terjedni s tartalmazni fogja: elbeszélő, leíró, drámai és humoros költeményeim s népdalaim javarésztét. A csinosan kiállított verskötetet karácsonyra hagyja el a sajtót Ára bérmentve 1 frt. E öleges előjegyzéseket, megrendeléseket szives fogad Zala-Teskándon, (u. p. Zala Egerszeg) 1893. november hóban Farkas Károly.

FELELŐS SZERKESZTŐ  
NARGITAI JÓZSEF

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičnu se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischer Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

# MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celeto . . . 4 frt  
Na pol eta . . . 2 frt  
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. — Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d

## Gospodarstvo.

### 1. List od trsa kak krma.

Ovoga ljeta silno su zabrinuti gospodari vu Francuzhoj i Njemačkoj (Prajzkoj) kak im bude marha preživela budu zimu.

O tom je bilo živahnih razprava vu orsačkom spraviću Njemačke i Francuzke; orsačke su vlasti učinile, kaj su mogle, da zlehkotiju nabavu krme; nu bojazan gospodara nije do kraja prestala. Nije čudo, kaj su se i vučenjaki zamislili, kak bi mogli svētuvati nekaj spametnoga i hasnovitoga.

Vučeni profesor Girard prejkazal je listje vsake fele sumskoga drvja, ter je znašel, da je poprečki list navadnoga drvja: bukve, grabra, lipa, hrasta, javora, neroda (akacije), breze, maline jako dobra krma za vsako marše. Vu to ime da ga treba trgati, ter prodavati ili zeleno ili ga sušiti kak seno.

Čitali smo jeden priobčaj, kaj ga je vučenom druztvu Francuzke (Academie des sciences) predložil glasoviti vučenjak A Muntz, koji se najviše bavi studéranjem vinove loze (trsa). On razlaže vučenomu druztvu uspjeh svojih izraživa-jah pogledom na hranivu vrédnost trsovoga lista, ter ga moli, da i ono sa svoje strani pazljive učiní na to francuzke gospodare.

Mi nekoliko stavaka iz toga Muntzova razlaganje našim stovanim čitateljem „Medjimurja“ predajemo.

Muntz veli: Po mojih opažanjih more skidanje (branje) listja sa trsa početi odmah po bratvi, koje daje menje hasnovito vu hladneših krajih, gdje trs loze kesno dozreva; nu vu južnih predelih drvo je za rana dosta zrelo.

Ja sam puno ljetah iztra ival stvar vu goricah, gdje su ovce obrstile vse listje taki po gorični bratvi, ter sam se osvedočil, da to nekodi goricam (trsju) ni najmenje. Ovakovi su vinogradi (gorice) isto toliko zdravi i rodoviti, kak i oni, gdje list vu svoje vréme je opal, ter se izsušil i raztresel.

Vu ostalom, ako se iz vinograda (goric) ne vzeme listje za krmu, do skora bude ga i onak mrzaz pofuril i ono bude opa'o prez hasne.

To, kaj ima vu deněšnje doba na lisju ostanek modre galice od škropljenja, ne škodi niti volom a jošće menje ovcam, o čem su se osvedočili strogi i vučeni gospodari.

Do vezda podavalo se je lozino listje za hranu najvi ovcam; nu ja sam se osvedočil, da je dobro i za voznu marhu. Nu nje ne valja pušćati vu gorice, već valja listje pobrati, sušiti i onda ga podavati. Posel nije težek. — Jednom se rukom

primi rozga ili mladica, a drugeom se od vrha do dolje otere žije vse listje.

Lozino je listje jako hranivo. Vu njem ima, dok je zelen: 3·8 dušika, 2·3 masti, 18·5 ekstraktivnih delov, 3·0 cellolose, 67·0 vode; — kak je suho: 11·8 dušika, 3·5 masti, 51·0 ekstraktivnih delov, 8·6 cellulose, 15·0 vode

Ono anda po svojih hranivih sastojinah ma'o da nije ednako detelji lucerni.

Vrédno je na to nisliti, koliko ima listja vu navadnih goricah.

Vu goricah (vinogadih) na bregovih ima zelenoga listja 2.00 kilogramov na hektaru; suhoga pako okolo 1000 kilogramov i više. Kojim jedo toga, da nevzeme u s listom goricam gnojja, nek razmisle, da se ovo mor povrnuti goricam vu spodobí gnojja od narhe, koja je listje potrošila. A nije treba ni toga zaboraviti, da suhi list, poklam kam je sa trsa opal, rědko staje vu goricah, ar ga vre vetri na vsestrani raznesuju.

### 2. Kak budemo radomestili seno?

Ovo protuljetje bio je izvanredno suho, ter néga izgleda, da se je gdje nakosilo toliko séna, kaj ga treba za buduće ljeto. Da je samo pri nas tak, nek bi bilo, bilo bi ufanje, da bumo san dobili od drugih zemljah. Nu ov je pu nesreće jednako vu

## Z A B A V A.

### Medjimurje!

Narodna pesma.

Kaj sam goder hodil sveta i orsaga  
Nigder nisam našel životu pokaja,  
Životu pokoja srdaću veselja,  
Dukle nisam došel v malo Medjimurje.  
V Medjimurje došel i ljubil devojku;  
Devojka bi mene, dalko je od mene  
Prek crve nog mora, odkud šadja zora:  
Neizhadjaj rano, zorja, moja zorja!  
Pocekaj mi malo s tvojim licem belim,  
Nek se razgovorim s mojom ljubom dragom.

Priobčil:

O. X. Pehnez.

### Nespada na njega.

Iz Petave se je gospon Mraz po željeznici, zaradi mekakove trgovine, koju bi bil imal sklopiti, ovih danah u Kanizu vozil. — Vlak je mogel negde v Čakovcu biti, kad se na staciji u Kraljevcu radi nicke malenkosti jedan kraljevčan pak s jednim onde vlak

čekajućim putnikom pričmu svaditi. Vlak se je iz Čakovca genul! te kak god je proti Kraljevcu tekel, baš tak je i na Staciji svadja rasla.

Kraljevčanin je potrebuval stanovitu šumu uovac za to, jer mu je ladicu na kolodvor nosil, a putnik nije hotel toliko dati, nego samo na pol menje. Vlak je već blizu Kraljevca, — svadja je na najvekšom vrhuncu. Putnik se zove Šinko a kraljevčan mu zna za ime. On ga prosi zđobra, on ga prosi zezla da mu plati, Šinko veli, da mu je dosta platil i niti to nije zazlužil. U tom doruži vlak na kolodvor i putnik se samo u niekom vagonu zgubi, bez da bi kraljevčan b'l zapzil u kojem.

Gospon Mraz sedi liepo spokojno i mirno u kutu jednoga vagona III-a reda — jer se u tom vagonu baš tak hitro putuje kak i u II reda, a kosta puno menje — Onak sedeć nemisli baš nikaj, do jedino to, kak dosadno, da vlak na svakoj staciji tak dugo stoji.

Na jevan krat vani netko zove i viče: „Šinko, Šinko, gdje ste?“

Gospon Mraz se misli, i on hoće malo, van poglednuti čez oblok, gđo to kriči. Ali čim porine glavu van, dobi na jedan krat takovu čusku, koja bi med braćom bila sto forinti vriedna. Samo je na jedan krat pećutil, kak da bi mu u glavu bilo tresnulo, zatim je videl, kak je iskrinje letelo a naposlje čul angele u nebu popevati I za toga vriemena, dok je on to sve čutil, videl i čul. je on,

koj mu je tu čusku oćezal, čez kuruzu u Kraljevce odbčal.

Gospon Mraz prične sad larmati, vikati, krićati, pandure zvati: „Primito ga! — Šupi, me je! — Tam beži! — Za njim! — Primito ga! — I šok on ovak larma, baš je došlo vrieme, da vak dalje ide.

Treći krat odzvati, locomotiv zafčene i vlak se proti Kottribi gene. Kondukter skoči na desku od vagona i pričme pregledavati karte putnikov.

Još su na kolodvoru, samo mašina već dohadja do križputja Ali kaj tak kriče? — Kaj njim se je zpdilo? — zopita kondukter gospona Mraz, koj još sve jednako više za panduri i priište ga.

„Naj daju vlak zastaviti“ — odgovori gospon Mraz — „Ooga lopova treba prijelit koj tam beži, — Na si premisle samo, na kolodvoru zove ov mgarac: Šinko, Šinko, gdje ste? — I kak je čez oblok glavu van porinem, šupi me tal strašno, da sem mislil, strela me je iz vedraga nebe potegnala“

„Je pak se on zovu Šinko?“ zapita kondukter.

„Ah, kaj bi se š Šinko zval, ja se zovem Mraz“ — odgovori ov.

„Je pak zakaj bi onda ja dal vlak zastaviti, em onda to čela stvar na njih niti nespada“ — veli kondukter, i vlak se dalje kotura u njem gospon Mraz svojom čuskom.

svih poljodjelskih zemljah Europe pak do Afrike. — Narekuju Taljini, ljavčuju Fancuzi, zdvajaju Nemci, Srbi i Bugari.

Trebalo bi o tom nastojati, da se potroši kaj menje sēna i dapače da se ves prirod sačuva za zimu i proletje. Nu čim budemo hranili marhu? Za budućnost je treba imati na pameti ovo: Mesto da sijete ku ruzu za zrno, sijete ga gusto za ljetno, zelenu kimu Leže budete kupili zrna t. j. vsake fele žitka négo li krme. Kuruza za zelenu hranu ne treba puno vlage, ona bude vsikak narasla na ikaj bolšoj zemlji do kolena Ima i vsake fele travah, koje hitro rastu. Njih valja sijati. Takova je trava mohar. Seme nije skupo: na jednu ral (mekotu) dosta je za 4 for Raste visoko kak najbolša zob, a blago ga rado jede.

Za tim puno je vrēden sladki sirek (Sorgum saccharatum): nu njega nevalja ostavljati, da raste dok tira seme, već ga treba kositi, dok je mlad.

Onda je treba, da se sijete grahorka; ona ne treba vno go vlage, a daje dobru i zdravu hranu, poleg toga popravlja zemlju.

Vu obće je potrebno sparati i opet sparati s krmom; ar je bolje da se marha va redu hrani, nego li da dobiva jeden krat odvi e, a drugi krat premalo.

### 3 Krčite ljudi češmigu vu blizini hrži i pšenice.

Od negda boje se gospodari za hrž i pšeniku betega, koj se zove pepel ili hržena medljika. Negda se misli'o, da taj beteg nastaje od megle, ili da ga ima vu semenu itd Den denes se zna, da je leglo ovoga pogibeljnoga pepela grm, koj se zove žutkovina ili češmigovina, če miga, — nemški Berbe itz strauch. Ovoga grmla ima jako vno go vu naših žvica i na tratah, gde bujno raste; ter rodi grozdovitim črtenim, jako kiselim plohom, koj ostaje na grmu tlijam do kesne zime.

Na grmlju češmigovine rodi se tenka, fina gljivica, od koje nastaje pepel; njega

nosi veter na hrž pak gustokrat céla sētva nastrada tak, da niti je ploda, niti pak slama je kaj vrēdna.

### 4. Krumpir kakti sopun

Krumpir moreš rabiťi kak i sopun za pranje rubja (rubenine) Za taj poseł prekuhaj krumpir na pol mehko, da ti se nezdrobi i nepopuca. Onda tak prekuhanim krumpirom natari (naribaj) zamazanu rubje kak ju riblješ sopunom. Veliju, da se zamazana rubenina na toj naćin da još čis te se oprati nego sopunom. Navlastito se krumpirom dadu vrlo lje po oprati farbane oprave, rubci, rubaće, fortufi i svilna stvari. Takvim pranjem negube niti najmenje na farbi, t. j. ne poblēde, nego im ostaje farba svetla i po pranju.

### 5. Proti štakorom i mišom.

Da se svih štakorov i mišov rēšiš, najbolše sredstvo je „karbol“. Vzeti vsakoga štakora ali miša vu ruke i nalēj mu vu vusta jednu žlicu karbola, pak ga vudri po glavi, ovak se svih mišov i štakorov mentuješ

### 6. Perad (mladina).

Ako hoćeš da imaš zdravu mladinu, i da ti nese vno go jajec, drži ju čistu i vu plom zdravom mestu, a hrani ju prēk me zdravom, skuhanom hranom.

### 7. Da ovca hitro vunu dobije.

Po striženju namaži ovcu maslom i sumporom. a potli tri dni s vodom i soljum. Od ovakvoga mazi'a ne samo da bude vuna lje pa, gusta i duga, nego se ovce občuvaju od betega tak zvanoga šuga, koj beteg gustokrat ovce posle striženja napadne.

Prirēdil:

Glād Ferencz.

## KAJ JE NOVOGA ?

Vjenćanje nadvojvode Jozefa Augusztza.

Dneva 15. novembra ob 11. vuri prvlje obavljeno je vu prestolnoj palaći kraljevskoga dvora vu Monakovu civilno vjenćanje nadvojvode Jozefa Augusta s pricesom Augustom. Orsaćki je ćin obavil minister kraljevske hize barun Crailsheim. Poklam kam su cesar i kralj Ferencz Jožef, ter princ-regent Luitpold stupili vu prestolnu palaća, porēdala se je svatvena družba, da pojde vu dvorsku cirkvu sv. svetih. Nadvojvodu Jozefa Augusta sprevaljali su njegovi roditelji doćim su uz princešu Augusta stupali na desno cesar i kralj Ferencz Jožef, a na lēvo princ regent Luitpold. Vu cirkvi obavil je svetćani ćin nadbiškup monakovsko freisizki Thoma, koji je i srćenim govorom pozitraliv mladence. Cirkveni obred svršil se je svetćanim Tedeumom.

Cirkva sama nije bila po navadi nakinćena ili obložena tepibi, a to zato, da se vidi lje pa arhitektura. Pod je bil posipan tepihi. Prvlje nego li je nuter došel dvor, stali su dvorski dvorjaniki vu bēlo modroj opravi vu spalir, a za njimi vsake fele dvorski stražani. Na galeriji sedele su gospe, koje imaju pristup vu dvor, diplomacija i dostojanstveniki. Od zada vu cirkvi stali su kavaliri i oficiri vu paradi.

Vu cirkvu su stupili ponajpređi zarućnik s roditelji, zatim zarućnica s cesarom i kraljom Ferencz Jožefom i princ regentom Luitpoldom. Za njimi išli su roditelji zarućnice nadvojvoda Karlo Ljudevit s kraljevnom vdovicom Štefanijom, nadvojvoda Ljudevit Viktor s nadvojvodkinjom Margitom Doroteom, nadvojvoda Ferencz Salvator i vojvodkinja Izabella ter napokom vojvoda Karl Teodor sa sestrom zarućnice. Za njimi su išli bavarski principi i princeše.

Kralj Ferencz Jožef opravil se obers-teriskom opravom svoje bavarske regimente, nadvojvoda Jožef opravom honvédskog generala. Vsi su bili duboko genuti. Kraljevna vdovica Štefanija imala je toletu (opravu) od ljubićastoga brokata sa šest metrov š rokom plavom povlakom (šlepom), a nosila je diadem i nakit od ogromne vrēdnosti. Mati

## Putujući rabin.

U staro vrijeme, dok još niti Židovi nisu ibil ovak na kupu, kak danas, (poslie razorenja Jeruzalema) a niti su njihovi popiliti rabini stalnu službu i plaću imali, hodil je takov rabin od mesta do mesta, te gde je onda našel židovsku familiju, nastanil se je pri njoj, te onda ostal, dok mu je ostati volja bila. Iz ciele okolice su se onda židovi onde skup zhadjali te ako ih je moglo deset na broju se skupiti, obavljali su pod vodstvom rabina svojju službu božju.

Kad se u jednom mestu više nije hotelo takovomu putujućemu rabinu ocrati, otiel je u drugo mesto, te su se opet onde svi iz okolice na bogomolju sastajali.

Ovakov putuja i rabin je jednoć se pri niekom polskom židovu nastanil, pak jer je ždov bil siromak, a ne bogataš, rabin pak je os. bito zdravoga želudca i strašnoga apetita imal, posve je naravski, da se je u kratko vrijeme jestvenica (pajza) spraznila. Kad je već videl, da mu gazda već sam neima kaj za jesti, odlučil je sam, da bu sutra dalje odputoval.

Židov vesel i zadovoljen, da se dosadnog gosta, koj mu siromaku je na veliki trh bil, riedi, leže se ves blažen na večer spat i senja kak je sam sa svojom familijom.

U jutro, bojeći se, da dosadni rabin nebi zaspal i da ćim prije iz njegove kuće otiđe, stane se vrlo rano te stupi u sobu, gde je rabin još u pokojncm snu ležal.

„Rebbe, stanite se“ — budi ga gazda — „vrieme je za stati se, već je pevec kurikal.“

„Kaj? — vi imate još pevca?“ — zapita zbudjeni rabi, te se k-steni obrne — „onda još nikam neidem — tu ostanem.“

## Nesporazumljenje.

U Subotici dojde na davna na poštu jedan kranjec, koj je pri Sv. Križu na sejmu bil, te je od nekud list oćekival. Stupi u poštarški ured te zapita gospodjicu poštaricu jeli nije mozbit na njega kakov list došel.

Gospodićna ga zapita: „Kak se zovete?“

„Glasno — prosim“, odgори on.

Gospodićna: (aha ov je gluh, u sebi — na glas) „Ali kak njim je ime?“

Kranjec (u sebi, aha ova nećuje dobro — zakrići): „Glasno — prosim, već sem rekel.“

Gospodićna: (zakrići kaj more, a pri tom joj i Lisziakova gospodićna pomaže) „Ali povedjite mi; kak vam je ime?“

Kranjec: (zarući iz sve moći) „Em sem njim već tri krat pvedał, da se „Glasno“ zovem.“

Gospodićna: (po tiho) „Anda vam je ime „Glasno“ ?

Kranjec: (takaj po tiho) „No je — ja se zovem Glasno, moj otec se je zval Glasno, moj ded se je zval Glasuo i moj sin se zove Glasno.“

Gospodićna: „A to je onda čisto nekaj, drugo, vi se zovete Glasno, a sam misliła da mi velite nek glasno govorim. — (pogleda med listi) Na vas nije nikakov list došel.“

## Ponizno.

Zemeljska gospodj, koja nepozna drevo, sko na njem novidi sada dojde u stan jednog kmeta. Kad stupi u dvoriće, izbeže svi iz sobe te joj kušuju, ona pak okolo se ogledaši veli: Vi tu imati vsredini dvorića liepu veliku jabuku.“

Kmet ves ponizen odgovori: „Na službu milostivna gospa. Njih milosti, — ali za nas kmete je ovo drevo pravo rekuć, samo hruska!“

Em. Kollay.

zaručnikova, nadvojvodkinja Klotilda imala je opravu od žutog baršuna, posipanu smaragdi, princeza Gizela opravu od žutog baršuna, posipanu smaragdi, princeza Gizela opravu narančaste farbe. Nadvojvodkinja Marija Valerija nije bila završena zdrava, pak je stoga sedela u oratoriju. Zaručnica bila je u belini, — a njezina je povlaka (šlep) bila duga osem metrov. Vse gospe nosile su bele koprene i dragocene nakite.

Mladencem je po zdavanju stigla vrlo srdačna telegrafika gratulacija od kraljice Jajzabete.

Povodom vjenčanje podeljeno je vsake fele odlikovanja. Princ-regent podelio je grofu Paaru, kraljevomu glavnomu adjutantu, velekrst vojnog reda za zasluge, — a kralj Ferencz Jožef vrhovnomu nadvorniku grofu Castellu Castellu, — vrh. komorniku barunu Malsenu i vrh. intendantu barunu Perfallu velekrst reda Leopoldova; vrh. dvor. maršalu grofu Leinskeimu i glav. adjutantu grofu Lerchenfeldu red železne krune I razreda.

Mladenci odputovali su ob 5. vuri po poldan u Fiumu, gde budu prebavili dva tjedna, a potli se budu nastanili u posebnom dvoru, koji je nabavljen za njih u okolici Székes-Fehérvára.

### Tajni savjetnik Karoly Csemegei.

Tajni savjetnik Karoly Csemegei, senatski prezoš, kr. tabule u Budimpešti, otec magjarskog kaznenog zakona i vsikak prvi magjarski pravnik (jurišta) zamolio je penziju pogledob je ponovno preteriran ter je postal podprezešom kurije F. Czorda.

Csemegei bude odprl fiškalsku kancelariju u Budimpešti, ter bude med prve svoje kliente ubrajal grofa Zienka Klebelsberga, koji je nedavno izdal brošuru „Magjarska Panama“, u kojoj opiše korupciju u političkih krugovih, a naročito bika bi jeg podprezeša orsačkoga Bokroša.

### Porezni namet u magjarskih varosih.

Za tekuće ljeto imaju sledeći magjarski varoši s pravom municipija ovakov porezni namet: 82% Szatmár, — 61% Hódmezővásárhely, — 60% Komárom, — 59% Sopron, (k tomu još 3% stanarijskog krajcara) — 55% Győr, — 51% Arai, — 60% Szegedin, — 46% Kološvar, — 45% Székes-Fehérvár Ujvidék i Versec, — 40% Pančevo i Zombor, — 37% Veliki Varadin — 35% Pečuh i Temešvár, — 33% Bija, — 30% Kassa, — 25% Budimpešta (znosi 2.125.000 for., k tomu još stanarijskog krajcara 1.016.000 for.), — 23% Sčavnic, — 22% Požun (k tomu još 5% stanarijskog krajcara) — 20% Szabadka, — 15% Kečkemet i 7% Maroš-Vásárhely. — Jedini varoš Debrecin nejma nameta.

### Vu Berlinu 16. novembra.

Orsačkom spravišću podnešen je proračun za ljeto 1894/95. Izkazuju dohodak i izlatak od 1301.632.229 markah. Za vojsku se potrebuje 482.066.828 markah (više nego lani za 31.812.148 markah). Za mornaricu 51.369.307 markah (više od lani za 3.116.688 markah).

### Nenavadna izjava.

„Nove šumadinske novine“, koje izhadaju u Kragujevcu u Srbiji, donasaju u 48. broju medju kragujevačkimi oglasima ovu izjavu: „Zbog lenosti našega glavnog urednika, koji je od petka 22. prešestnoga mesec

do denes preobračal dneva u noć, a noć u dan, tojest noći se veselili, a po dnevu je spal, naše novine izhadaju denes na pol arkuša. — Vlastništvo „Novog šumad lista.“

### Kradja štemplina i markah u Belgradu.

Kradja štemplina i markah u Belgradu preseže u vrednosti od 1 milijun franakah. Sukrivi su faktori orsačke štamparne Jovanović i Kumpanović i već spomenuta dva činovnika, koji su vodili nadzor ter izdaval štempline na prodaju. Vsi su vlovljeni, — ali se čuje, da bude zaprito još više osobah

### Preustrojstvo kanonirstva.

Novina „Fremdenblatt“ javljaju, da se u vojničkih krugovih ozbiljno dela oko povedanja zaključakah zadnje delegacije, da se preustroji naše kanonirstvo. U području vsakog vojnog sbora ustrojiti se hoće od vedašnjih trih bat. divizijah tri regimente t. j. u celom 42 nove poljske regimente. Ovo se bude preustrojstvo regimentah oduzelo po 2 baterije i k tomu još ustrojilo 14 novih baterijah. Vsaka regimenta imala bude 4 baterije i 1 doknadnu bateriju. Nove regim-nte sačinjavale budu divizij-ko kanonirstvo vsih postojećih pješackih divizijah, kak i onih, koje bi se u slučaju mobilizacije ustrojile, — dočim bude starih 14 sbornih kanonirskih regimentah ostalo i na dalje u službi sborovah. Vsih 56 kan. reg. numerirati će se redom. Vsaka regimenta imala bude zvuk komandata (obrista ili obristalajntanta) samo još jednog štogskog oficira, za kaj treba 28 novih stopskih oficirah. Preustrojstvo započelo se bude s novim ljetom.

### † Aleksander grof Hartineu

Tragička je saibina snašla negdašnjeg bugarskog kneza Alesandra, koji je pod imenom grofa Hatenaui služil kakti general-major u c. i kraljevskoj vojsci u Gradcu, ter u cvetu svoje dobe 16. novembra o poldan nakon dvodnevnog težkog betega ondi premial od vužganja malog črva i potebušnice. Snjime vumira čovjek, koji se je kakti soldat sjajno odlikoval i kakti vladalac iztaknul, ter i onda, kad je zišel s tronuša po svojih vanrelnih osobnih sp. sobnostih; bil pozvan na odlično mesto, na kom je denes zutra čekala važna zadaća. Ova je ufanja neumoljiva smrt uništila.

Grof Hartenau roditel se je 5 aprila 1857. u Veroni kakti drugi sin od oca prica Aleksandra Hessen-Darmstadskog, austrijanskog podmaršala i njegove supruge, grofice Julije Hauke, kćeri negdašnjeg poljačkog ratnog ministra, grofa Mavra Haukea, koja je kesneše dobiła nalog grofice Bat-tenberg.

Vdovici grofa Hartenaui stiglo je više stotinah sazalnica. Kraljica Viktorija englezka telegrafirala je: „Duboko potresena žalostnom i neočekivanom vestju o smrti Vašeg ljubljenog tovaruša, koga sam najviše štivala, molim Vas, da primite moje najdublje sažaljenje.“

Knez Ferdinand bugarski najavil je telegrafično dolazek deputacijah iz Sofije k sprevodu ter dodal: „Sutra bude se u celom orsagu u cirkvah žalilo za pokojnikom. Ja sam betezen u postelji i duboko ožalšćen.“

Knez Ferdinand izdal je sljedeću vojnu zapoved: Denes je u Gradcu vumrl prvi knez bugarski Aleksander I, general naše vojske, ljubljeni šef prve regimente, koja nosi njegovo ime. Bugarsku vojsku postigel je težki zgubiček. S pokojnikom gubi ona amuža, komu zahvaljuje svoj razvitek, muža,

koga je zapal zadatak, da joj bude vodjom na putu časti, discipline i narodne obrane. Nek se uzpomena na prvog kneza i vojvodu bugarskog, čija su djela uzko spolejna s našom narodnom historijom, obćuva sveta i neoskrv-njena! Vsemogući Bog neka ga milostivo primi u svoje krilo.

Njegovo Veličanstvo kralja Ferencz Jozefa zastupal bude pri sprevodu krilni adjutant major Lónyay.

### Vu Székes-Fehérváru 20. novembra.

Judex curiae Ladislav pl. Szögyény Marich vumrl je večera.

### »The Gresham«

Pri »The Gresham« zvanom london-skom društvu (u Čakovcu je upravništvo pri Graneru stacunar), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, po letu veku ili menjsu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenute društvu zplati onu svotu, na koju je bil ist osiguren, ili ako doživi n. pr. 15—20 let. njemu čaju istu svotu u ruke. Tak je moći nvoj ženskah i decah osigurati. Ovo društvu na svoje glavno upravništvo u Budapeštu.

**LOTERIJA**

Graz 19-ga novembra 1893

38 35 50 1 4

### Cena žitka. — Gabona ara

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6 50
Zab	Zob	6.
Rozs	Hrž	5 50
Kukoricza 6	Kuruza stari	4 80
uj	novi	— 9
Árpa	Ječmen	6
Fehér bab	Grah beli	5.
Sárga	zuti	4.
Vegyes	změšan	4.10

### NYILTTÉR\*

Selyem hamisítvány. Egesünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar ki-alszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely számos színű-szállónás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izznak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak megöbröül. Henneberg G. es. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhöz szállítva, póstabér-és vámmentesen szivesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

\* E rovat alatt közölttekért nem vállal fe-lelősséget a Szerk.

### ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLÁD FERENCZ

# Hirdetések.

P. 378, 380. 1890.

## Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. 103 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbírószág 3077 3398|p92 számú végzése által gróf Festetics Jenő végrehajtató javára Lipito Iván ellen 549 frt 20 kr. tőke s ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 550 frt80kr-ra becsült egy kanca ló, 2 drb. szarvasmarha, 7 drb. sertés, 2 drb. székér, kukorica göré, kukorica, méhkasok, hordók, szobatorok, gazdasági eszközök és Mura folyón lévő hajó malomnak 1/3 részéből álló ingóságok nyilvános árverésen leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Safarska Bedúnján leendő eszközlésére

1893-ik év december hó 7-ik és esetleg folytatódlag 9-ik napjának délelőtti 11 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Mindazok, kik elsőbbségi jogokat vélnek érvényesíthetni, kereseteiket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéséig alulirt bir. végrehajtóhoz adják be.

Az előlvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 109. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő

Kelt Csáktornyan, 893. évi november hó 19. napján.

Molnár,

kiküldött bírósági végrehajtó

918

## Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság, mint telegkönyvi hatóság Gottál Francziska férj. Zdravec Mihálynó mura királyi lakos kérelmére közhírré teszi, miszerint nagy kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbírószág) területén fekvő, a mura-királyi 1538. sz. tjkvben A + 134 hrzi sz. a. foglalt, kérelmező nevéül álló ház és udvar 475 fit becsárban

1893. évi december hó 28-ik napján d e 10 órakor

Mura Király községhezánál kérelmező, vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen akként fognak eladatni, hogy ezen önkéntes árverés a jelzőlogos hitelezők végrehajtási árverés joghatályával ellenében birjon. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%/o-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles vételár 2 egyenlő részletben, mégpedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számtandó 15 nap alatt a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, minden egyes részlet után sz árverés napjától számtandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokatok szerint kifizetni. — Ezen hirdetmény kibocsajtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek, a perlaki kir. járásbírószág tllkönyvi osztályánál és Mura-Király község előljáráóságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbírószág, mint telegkönyvi hatóság.

Perlakon, 1883. évi szept mber 29.

4908 tk 93.

## Arverési hirdetményi kivonat.

A perlaki kir. járásbírószág mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kozlik csáktornyai lakos végrehajtónak, Vuk János Kerznár Teréz mura-csányi lakosok elleni végrehajtási ügyében 300 frt tőke, ennek 1878. márczius hó 1-től járó 8 százalékos kamatai és 65 frt 53 kr. költség erejéig Kozlik János árverési vevő és késedelmes fizető ellen a visszaárverést elrendelte, minek következtében a n.-kanizsai kir. törvényszék — a perlaki kir. járásbírószág területén fekvő a mura-csányi 1312 sztjkvben A I 165:1 hrsz. a. foglalt ingatlanbó Vuk János és neje Kerznár Teréz nevéül álló 1/4 rész s tartozékai 1015 frt becsárban

1893. évi december 23. napján délelőtti 10 órakor

Mura-Csány község bíró házánál Wollák Rezsó csáktornyai lakos ügyvéd vagy helyettese megtartandó nyilvános árverésen a megalkikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%/o-át készpénzben, vagy az 1881 : LX. t.-cz 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz' a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz, 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság. Perlakon, 1893. nove ber 10-én.

Klestinszky, kir. aljbíró.

## Csirászat bérbeadás.

Zágrábi káptalan bérbeadja Varazsd-Topliczán 1894. évi január elsejétől három vagy több évre 20 darabból álló saját



Bérbe venni szándékozó ajánlatot tegyen 1893-ik évi **december 15-ig** 5 százalékos bánatpénzzel a zágrábi káptalan irodájában „Kaptol“ 27-ik szám Zágrábban.

Együttal hozzá tételik, hogy az illető bérlőnek fürdő-évadban alkalma van a fürdővendégektől úgy mint: különféle italok, ételek, különösen tej, kávé, turd és külömbfeleképen készített csirkék s a többiből — ügyességgel — jelentékeny hasznot bevenni.

Zágrábban, 1893-ik évi november hó 14-én.

A zágrábi káptalan igazgatósága.

1-3

## A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekevények

mint azelőtt páratlanok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Oroszabbak mint bármely más játék, mivel sok éven át eltarthatnak és még hosszabb idő múlva is legészíthetők és nagyobbíthatók. A valódi

### Horgony-Kőépítőszekevények

az egyedüli játék, amely valamennyi országban osztatlan díszetlet talált, és mindnyájuk által a kik ismerik, meggyőződésből továbbajánlatik. A ki ezen, a maga nemében páratlan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az hozza-sa hamarjában az alant jegyzett cég által az új, gazdagon illusztrált árjegyzeket és olvassa az abba nyomatott felette kedvozo bíralatokat. — Bevásárlás alkalmával határozottan: Richter-féle Horgony-Kőépítőszekevény kerendő és minden egyes szekevény Horgony-gyárjeggye nélkül, mint nem valódi, keményen visszaautastandó; a ki ezt elmulasztja, könnyon kaphat kevesebb értékű utánzatot. A valódi Horgony-Kőépítőszekevények 35 kr., 70 kr., 80 kr., 5 frt. és magasabb áron — a finomabb játékszerizletekben készletben vannak. —



Uj! A Richter-féle Türelmi játékok: Columbus tojása, Villámhárító, Haragtörő, Gondúzó, Pythagoras stb. Az új füzetek, kettős játékok felette érdekes feladatait is tartalmaznak. Egy játék ára 35 kr. Csak a „Horgonynyal“ ellátott játékok valódi!

Richter F. Ad. és társa.

Első osztr. magy. eszécs. és kir. szabadalm. kőépítőszekevény gyár. Wien, I. Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Nürnberg, Offen, Rotterdam, London E.C., New-York.

A Richter-féle *Tinct. Capsici comp.*  
**Horgony-Pain-Expeller**

elnevezés alatt igen jó hírnévként irvánd.  
Ezen fájdalomcsillapító beorzósülés valamennyi  
köszvény, csúsz és tagszagatásban szenvedő egye-  
neknek ez uton legyen ajánlóg emlékeztető hozzá.  
Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbízhatóbb  
házi-szer általánosan kedvelt és emellegya már to-  
vábbi ajánlásra nem szorul.

Csekély ára, üvegeknél 40 kr., 70 kr. vagy  
1 f. 20 kr. vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen  
kötő házi-szernek beszerzését. Bevásárlás alkalmá-  
val a „Horgony” vedjegyre ügyelendő, nehogy  
utánzatot adjanak, mert csak a városi Horgonyval  
ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller  
helyben nem volna kapható, akkor fordul-  
junk a gyártók gyógyszerárához: Richter  
gyóg. szertára „az arany országhoz” Prá-  
gában vagy Török József gyógyszerészhez  
Budapesten.



**Pályázati hirdetemény.**

Dráskoveczen leköszönés folytán üresedésben lévő

**másodtanítói állásra**

folyó évi december hó 15-ig pályázat hirdettetik. Fizetése évi 370 frt  
készpénz és egy szobából álló lakás, — vagy pedig szabadlakás nélkül  
400 frt készpénz fizetés és három öl tűzifa. A szabályszerűen felszerelt  
folyamodványok iskolaszék elnökségéhez címezve, Dráskoveczre (p. Mura-  
kiraly) küldendők.

919

Az iskolaszék.

**Eszenciákat**



rum, cognac  
mindennemű sze-  
szes italok, asz-  
tali likőrök és  
különlegessé-  
gek azonnali elké-  
szítésére a legkötü-  
nőbb minőségben  
szállítok.

Azonfelül ajánlok  
80 fokú, vegyileg  
tisztá ezeteszenciát kellemes ízű borecset  
és közönséges ezetek gyártásához. Leírások és  
használati utasítások ingyen mellékeltek.

**Kiváló eredményért kezeskedek.**  
Árlapot bérmentve küldök.

**Pollák Károly Fülöp**

Eszenciák - különlegességek gyára

878 10—50 **PRÁG.**

Megbízható ügyelők kerestetnek.

Vendéglősök és birtokosok  
figyelmébe!

Készletünk tulbősége folytán

**á frt. 11 áruljuk**  
eredeti dalmát

**fekete boraink**

hektoliterjét a Körös—križe-  
vaci vasuti állomásra szállitva.

**A bor valódíságáért és jó  
minőségeért szavatolunk.**

Minták kívánatra ingyen és bérmentve  
872 12—12 küldetnek.

**Breyer Sándor és fiai**

bornagykereskedők

Körös—Križevac

Krčmarom i gospodarom vu  
pažnju!

Pokehdob imamo vno go vina skupljeno,  
**po 11 frt. tržimo**  
**hektoliter**  
naravskog dalmatskog

**črnog vina**

i vu to cieniu na körös—križe-  
vački kolodvor postavimo.

**Za pravost i dobru kakvo-  
ću vina dobrostojimo.**

Muštre gdo hrčes, more zabadava dobiti,

**Breyer Sándor i sini**

veliki trgovci s vinom

vu Križevci.

Török sorsjegyek.

Főnyeremény 600.000 frt.

Huzás december 1-én.

Bank és váltó-üzlet

XVII. m. kir. államsorsjegyek.

Főnyeremény 60.000 frt.

Huzás deczemb 23-án.

**GRÜN WALD és SCHWARZ**

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

1864-iki sorsjegyek.

Főnyeremény 150.000 forint.

Huzás december 1-én.

Igervény egész sorsjegyre 4 frt 50 kr., ) és bélyeg  
" " " " " 2 frt 50 kr., )

Hitelsorsjegyek

Főnyeremény 150.000 frt.

Huzás 1894. január 1-én.

Igervények: egész 4 és fél frt,  
és bélyeg 1

Vásárol és elad mindennemű érték-  
papirokat, u. m. sorsjegyeket, já-  
radékokat, zálogleveket, részvé-  
nyek és kölcsönöket ugyszintén arany és  
ezüst pénzeket.

**IGÉRVÉNYEK**

minden huzáshoz.



**Tőzsdei ügyletek**  
közvetítetnek.

Kölcsön értékpapirokra teljes árfo-  
lyamértékg.

Sorsjegyek eladása részlelfizetésre.

Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.

Kisorsolandó értékek nyilvántartása.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legmértányosabban eszközölünk.